

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת ויחי
יד טבת
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 12
(64)

ארויסגעזעהן דורך אונזרות היכל הקודש הרמב"ם

ווי אזוי האט ער הנגה געהאט, און אויב האט ער הנגה געהאט פארן וואס איז ער געווארן דערשטראקן? נאר מוהר"א ש"א איז דאס מסביר (נהר אפרסמו) ווען מען קומט צום צדיק איז מען נישט קיין בן יחיד, עס דרייען זיך דארט נאך מענטשן, מען טרעפט דארטן חברים, דערפאר איז ער געווארן זייער דערשטראקן ווייל פון א חבר קען מען האבן גרויס חלישת הדעת, דורך א חבר קען מען חס ושלום אראפפאלן, אבער מיט שכל קען מען הנגה האבן פונעם חבר.

נאכמאכן א צווייטן

אז מען טרעפט א חבר ביים צדיק און מען זעט זיין עבודת השם, און מען הייבט אן טראכטן: "וואו בין איך, איך קען דאך נאך גארנישט, יענער לערנט אזוי פלייסיג, יענער מאכט סיומים, יענער שטייט אויף פארטאגס ער זאגט חצות און איז זיך מתבודד", - קען מען באקומען חלישת הדעת, מען קען דערפון ווערן זייער דערשטראקן, אבער פון די אנדערע זייט אויב מען נוצט דאס מיט שכל, קען מען זיך מורא'דיג מחיה זיין, אויב מען ווייסט אז מען דארף נישט נאכמאכן א צווייטן, און מען קען נישט נאכמאכן א צווייטן, און דער אייבערשטער וויל נישט מען זאל נאכמאכן א צווייטן, איך דארף נישט זיין ווי אים, נאר איך זע זיין נקודה און איך נעם חיזוק פון אים, דער אייבערשטער האט נחת פון אים און דער אייבערשטער האט נחת פון מיר. דאס זאגט דער רבי, אין אנפאנג האט ער זיך דערשטראקן, אבער דערנאך האט ער הנגה געהאט וואסענדיג איך דארף אים נישט נאכמאכן.

האבן זיי זיך גיפערענט איינס דאס אנדערע ווער ביסטו א מענטש, ווער ביסטו א מענטש. פון וואנעט קומסטו אהער. האט ער אים ניט גיוואלט דערציילן וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן. האט ער אים גענעפערט. דורך די בהמות וואס איך האב גיפאסעט. זענען צוויי בהמות פארנאנגען אהער. און דורך דעם בין איך אהער גיקומען. האט ער ווידער גיפערענט יענעם מענטשן וואס ער האט גיפונען דארט אויף דעם בוים. פון וואנעט קומסטו אהער. האט ער אים גענעפערט. איך בין אהער גיקומען דורך דעם פערד. ווארין איך האב גיריטן אויף א פערד. האב איך מיר גישטעלט אפרוען. איז דאס פערד פארנאנגען אין וואלד אריין. האב איך עס נאך גיאט איך זאל עס האפן. און דאס פערד איז ווייטער אנטלויפן גיווארן. ביז איך בין גיקומען אהער. האבן זיי צווישן זיך גימאכט. אז זי זאלן זיך האלטן אין איינעם. און זי האבן אפגישמוכט. אז אפילו אז זיי וועלן קומען אין ישוב אריין זאלן זיי זיך אויך האלטן אין איינעם. און זיי האבן דארט איבער גינעכטיגט ביידע און זיי האבן דארט גיהערט דאס קול פון די חיות ווי זיי האבן גיברומט און האבן זייער גישרינג.

די עצה פון תפלה והתבודדות

זעט מען ווי כל זמן זיי זענען געווען אויפ'ן בוים, זיי זענען געווען ביים צדיק, האבן זיי נישט מורא געהאט. דאס באקומט מען אז א מענטש קומט צום רבי'ן און פאלגט די עצות פון רבי'ן, בפרט די עצה פון תפלה והתבודדות, איך רעד צום אייבערשטן, איך בעט דעם אייבערשטן וואס איך דארף, איך דערצייל אים אלעס וואס איך גיי אריבער.

געב מיר אפאר שעה

היינט צופרי ביים שיעור אין ספר פעולת הצדיק האבן מיר גערעדט פון דעם; ווען מען קומט אנטראגן פאר א מענטש סיי וואס, צום ביישפיל, "איך קען דיר עפעס קויפן", "איך קען דיר עפעס געבן", אדער מען בעט אים "בארג מיר געלט", "געב מיר געלט", זאגט א ברוסל'ער חסיד

שבת קודש פרשת וישב, מברכים הודש טבת, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קרית ברקלב - ליבערטי יע"א. אינדערפרי נאך'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א ממשיר געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא. ממן מלך וכן שפחה שנתחלפו.

אין קורצן פון פריער

דער אמת'ער בן מלך איז געבעד זייער אוועקגעפאלן, ער האט געטון נארישקייטן, ער האט געטון עבירות רחמנא לצלן, ביז איין טאג האט ער זיך מיטגעגען געווען "איך וויל זיין אן ערליכער איד".

דאס איז מורא'דיגע התחזקות פאר אונז, אפילו א מענטש וואס איז שוין געווען אזוי טיף אראפגעפאלן, ער האט געשיכור'ט און געאנגען צו שמוציגע פלעצער רחמנא לצלן, האט ער אבער געוואוסט אז ער קען נאך ווערן א גרויסער צדיק.

וועלן זיין אן ערליכער איד

יעדער איינער קען ווערן א גרויסער צדיק, נישט קיין חילוק וואס מען האט געטון; איי זאך דארף מען: "וועלן", אויב מען וויל זיין אן ערליכער איד - קען מען זוכה זיין דערצו. דער יצר הרע קומט צו א מענטש זאגענדיג: "דו קענסט שוין נישט זיין אן ערליכער איד", דאס איז נישט אמת, ווי מיר זעען אין די מעשה ווי דער בן מלך איז צוריק געווארן א גרויסער צדיק.

דערנאך איז ער אנגעקומען אין וואלד און עס איז אים פארלוירן געווארן זיינע בהמות, ביינאכט איז ער געווארן זייער דערשטראקן, איז ער ארויפגעקראכן אויף א בוים, אינדערפרי האט ער ווייטער געזען שטיין געבן אים זיינע בהמות, איז ער צוריק אראפ פון בוים און ווידער אנגעהויבן נאכלויפן זיינע בהמות ביז ער איז אריין טיפער אין וואלד וואס דארט איז שוין געווען חיות וואס האבן נישט מורא פון מענטשן, ביינאכט האט ער ווייטער געזען א גרויסער בוים איז ער ארויף אויפ'ן בוים.

האבן מיר שוין געשמועסט פאריגע וואך פון דעם, אז ווען א מענטש האט א צרה האט ער איין עצה 'גיין צום בוים', וואס דאס איז דער צדיק, ווי עס שטייט (תיקוני זתר, תיקון 1): 'עץ דא צדיק', אז א מענטש האט א צרה, ער זעט חיות און ווערט דערשטראקן איז דא איין עצה גיי צום צדיק, נעם דעם רבי'נס ספרים, מאך זיך א שיעור אין רבי'נס ספרים, מאך זיך א שיעור אין מוהר"ן, מאך זיך א שיעור אין 'אשר בנחל', וועסטו שוין נישט מורא האבן פון די חיות. דער פראבלעם איז נאר אז ווען עס ווערט צופרי, דאס הייסט דער מענטש הייבט זיך אן צו מסדר זיין, ער ווערט שוין אביסל באזעסן - גייט ער אראפ פון בוים. פארן וואס גייסטו אראפ פון בוים? בלייב אויפ'ן בוים וועט דיר גוט זיין.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

ווי ער איז ארויף אויף דעם בוים. האט ער דערזעהן. ער ליגט דארט אין מענטש. האט ער זיך דערשטראקן. נאר פון דעסט וועגן. האט ער הנגה גיהאט. מחמת ער האט דא גיפונען א מענטשן.

הנגה האבן פון א חבר

לכאורה איז דאס צוויי פארקערטע זאכן, אויב ער האט זיך דערשטראקן

שְׁטַעַנְדִּיג: "געב מיר אַפּאַר שְׁעָה דְּעֶרְנאַךְ וועל איך דיר עֲנִטְפֶּערן", וואס וועט געשען אין די פּאַר שְׁעָה? איך וועל גיין אַבִּיסֶל תּוֹבֵדוֹת.

רבנו של עולם וויפיל זאל איך אים געבן?

רבי לוי יצחק זכרונו לברכה האט דערציילט פאר מוהרא"ש זכרונו לברכה, ער איז אמאל געגאנגען נאך געלט אין קלויז, איינער פון אנשי שלומינו האט אים געגעבן א סכום געלט, האט אים ר' לוי יצחק געבעטן: "אפּשָׁר געבסטו אַבִּיסֶל מֵעַר?" האט יענער געענטפערט: "היינט ווען איך האב געמאכט תּוֹבֵדוֹת איז מיר אויסגעקומען אז ביים אפיעל פאר 'קמחא דפּסחא' זאל איך געבן דעם סכום", האט ר' לוי יצחק געזאגט פאר מוהרא"ש: "איך האב אים גארנישט געקענט זאגן, א מענטש וואס איז אזוי מיטש, אפילו דאס שמועסט ער אויך אים ביי תּוֹבֵדוֹת, קען איך אים נישט זאגן געב מיר מער, ווייל ער האט דאס שוין געהאט אויסגעשמועסט ביי תּוֹבֵדוֹת", דאס איז געווען א פּלאַד'דיגע זאך ביי רבי לוי יצחק, א מענטש זאל שמועסן מיטן אייבערשטן יעדע זאך. מען איז אין בית המדרש און מען זעט איינער גייט ארום נאך געלט זאגט מען: "רבנו של עולם וויפיל זאל איך אים געבן? א דאלער, א פינעווער, א צענער, אדער אפּשָׁר זאל איך אים גארנישט געבן, אפּשָׁר זאל איך געבן פּאַר אַ אַנדערע צוועק", ווען א מענטש רעדט צום אייבערשטן קומט אין אים אריין תּוֹשׁבוֹת, ער ווייסט נאכדעם וואס צו טון.

אקענין טאג. האט ער גיהערט זייער א גרויס גילעכטער (הא הא הא) איבערין גארין וואלד (בלומר דאס קול פון דעם גילעכטער איז גינגען איבער נאר דעם וואלד) ווארין סע גיווען זייער א גרויס גילעכטער. ביי דער בוים האט גיטימערט פון דעם קול פון דעם גילעכטער. און ער איז זייער דער שראקן גיווארין און האט גרויס פחד גיהאט דערפון. האט אים דער אנדערער גיזאגט (היינו דער מענטש וואס ער האט גיפונען דארט אויף דעם בוים) איך האב שוין נאר קיין פחד ניט דערפון ווארין איך געכטיג דא שוין כמה נעכט. איז אלע נאכט אזוי. ווי סע קומט נאהנט צו טאג. הערט מען דאס גילעכטער. ביז אלע ביימער ציטערין און פרעסין וך. האט ער זיך זייער גישראקן און האט גיזאגט צום אנדערין סע האט א פנים אז דא איז דאס ארט פון די לייט (בלומר פון די שדים) ווארין אין ישוב הערט מען נאר ניט אזוי איין גילעכטער ווארין ווער האט גיהערט א גילעכטער אויף נאר דער וועלט.

דער טאג לאכט אים דעם נאכט

שפּעטער דערציילט דער רבי אז מען האט געפּרעגט דעם מענטש פון וואלד וואס איז די זאך פון די געלעכטער, האט ער געענטפערט אז דער טאג לאכט אים דעם נאכט, ער זאגט פאר'ן נאכט: קוק ווען עס הייבט אן צו טאגן געדענקט שוין קיינער נישט פון דיר, דו האסט שוין אפילו נישט קיין נאמען, קיינער רעדט שוין נישט פון דיר.

א צרה איז נאכט

דאס איז מוּרָא'דיגע התחזקות, א צרה איז נאכט און די ישועה איז טאג; ווען א מענטש געפונט זיך אין א צרה, עס איז אים נאכט, איז ער זייער פארלוירן, אָבער ווען די ישועה קומט, עס ווערט טאג, דעמאלט געדענקט ער שוין אפילו נישט אז ער האט געהאט אמאל א צרה.

אינגאנצן פארגעסן די פרשה

צום ביישפיל, א בחור איז פארלוירן: "איך דארף א שידוך", "ווער וועט מיר נעמען פאר א שידוך", פּלוצלינג ווערט ער א חתן האט ער שוין אינגאנצן פארגעסן די פרשה וואס ער האט געהאט, ער געדענקט אפילו נישט אז בחור וויל ווערן א חתן, ער געדענקט אפילו נישט ער איז אמאל געווען אין א צרה, אָדער איינער ווארט אויף קינדער, ער דרייט זיך ארום פארזארגט: "איך וועל יא האבן קינדער? איך וועל נישט האבן קינדער?" דערנאך אז דער אייבערשטער העלפט ער האט קינדער, ווערט די גאנצע צרה פארגעסן, אָדער איינער מוּסְשַׁעט זיך מיט פרנסה, ער האט נישט קיין פרנסה, ער ווייסט נישט וואס צו טון מיט פרנסה, פּלוצלינג ווען ער באקומט א פרנסה ווערט פארגעסן זיין גאנצע צרה.

פּלוצלינג קומט די ישועה

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ברכות ד): די הייליגע אמוראים רבי חייא און רבי שמעון בן חלפתא זענען געגאנגען אונטער וועגס אין א דארף געבן טבריה וואס האט געהייסן בקעת ארבל, אזוי גיינדיג האבן זיי געזען ווי עס הייבט אן טאגן, האט זיך רבי חייא אָנגערופן צו רבי שמעון בן חלפתא: "אזוי ווי דאס אויפשיין פונעם מארגן שטערן אזוי העלפט דער אייבערשטער אידישע קינדער, קודם שיינט עס אויף אַבִּיסֶל, און צוביסלעך ווערט עס

שְׁטַעַרְקער און שְׁטַעַרְקער, אזוי ווי עס שטייט (מיקה ז, ח): "כי אשב בחשך ה' אור לי", ווען איך זיך אין פינסטערניש מאכט מיר דער אייבערשטער ליכטיג. אזוי איז עס מיט יעדן איינעם פראבלעמען, עס ווערט נאכט, די חיות הייבן אן ברומען, וואס גייט זיין? אָבער אז דער מענטש האט סבלנות, ער ווארט אויס די ישועה, דער מענטש רעדט צום אייבערשטן, פּלוצלינג קומט די ישועה און מען געדענקט שוין נישט וואס איז געווען פארדעם.

יעדער איינער קרעכצט ביינאכט

אויך מיינט דאס לאכן פונעם טאג צום נאכט - פשוט אויפ'ן נאכט; ווייל אלע פראבלעמען זענען נאר ביינאכט, ווי דער רבי דערציילט (מצשה מבטחון) אז עס איז געווען א קעניג וואס פלעגט זיך אומקערן ביינאכט אין די הייזער, און ביי יעדע הויז האט ער געהערט אנדערע קרעכצן, דא זיצט א מאן און ווייב און קרעכצן: "וואס גייט זיין? עס נישט דא קיין געלט", אין אַ אנדערע הויז קרעכצט מען: "וואס וועט זיין? מיר האבן נישט קיין הויז", אַ אינגערמאן קרעכצט: "וואס וועט זיין? איך האב נישט קיין קאר", יעדער איינער קרעכצט ביינאכט.

צופרי טרינקט מען א קאווע אינאיינעם

נאר ביינאכט זענען אלע צרות, וואס טראכט א מענטש צופרי? איך וועל גיין אין מקוה, איך וועל גיין דאווענען שחרית, דער אייבערשטער וועט מיר העלפן! אויך איז שלום בית זייער שרעקעדיג ביינאכט, די ווייב וויינט: "האסט מיר נישט ליב, דו דארפסט מיר נישט", מען טענה'ט אויף דעם און אויף דעם, צופרי טרינקט מען א קאווע אינאיינעם, עס איז שוין נישט געפערליך, מען געבט זיך גוטע ווערטער.

צופרי איז אַ אנדערע מח

אז מען וויל עפּעס פּוּעֶל'ן אין שטוב, סיי אז דער מאן וויל פּוּעֶל'ן ביי זיין ווייב, סיי א ווייב וויל פּוּעֶל'ן ביי איר מאן, איז פיל גרינגער צו פּוּעֶל'ן צופרי, צופרי איז אַ אנדערע מח, ווייל ביינאכט זעט אים "דאס טויגט נישט, יענז טויגט נישט", אָבער צופרי זאגט מען: "נישט געפערליך, מען וועט מאכן אזוי, מען וועט מאכן אזוי".

שלאפן אינמיטן טאג

דער רבי זאגט (שיחות הר"ו, סימן קס), ווען א מענטש שלאפט ווערט געשטארקט זיין אמונה; עס איז דא מענטשן וואס דארפן דאס אויך האבן אינמיטן טאג, בפרט א פרוי, ווייל זי איז איבער געשטרענגט מיט די קינדער, דערפאר איז זייער א געזונטע זאך אז מען לייגט זיך אַבִּיסֶל אַראַפ אינמיטן טאג, מען לייגט ארויף די קינדער אויפ'ן באס, מען שיקט די קינדער אין חדר און אין סקול, אפילו מען האט א קליין קינד אינדערהיים, לייגט מען זיך אַראַפ שלאפן צוזאמען מיט'ן קינד פאר א שעה צוויי, דאס איז זייער א געזונטע זאך.

ער באקומט כח אַנצוגיין

ביי מענער איז דאס נישט שנייד ווייל מענער אַרבעטן, אָבער עס איז אויך שנייד ווען מען קומט אהיים פון א טאג אַרבעט, כאפט מען אַ דרימל אפילו פאר פופצן מינוט, דער מענטש באקומט גייע מוחין, ער קען גיין אין בית המדרש, ער קען גיין צו א שיעור, ער קען גיין דאווענען מעריב, ער באקומט כח אַנצוגיין, אפילו אפאר מינוט שלאפן ברענגט שוין אמונה. דאס איז געווען יעדן צופרי וואס זיי האבן געהערט אזא מין געלעכטער, ווי דער טאג לאכט אים דעם נאכט, ווייל אלע פראבלעמען פון ביינאכט זענען אַוועק געגאנגען און קיינער געדענקט שוין גארנישט דערפון.

דערנאך איז זי ווארין תּיִבָּה טאג. האבן זיי א קוק גיכאן. האבן זיי גיזעהן. די בהמות זיינע שטייען. און דאס פערד פון יענעם איז אויך גיטטאנען. זענען זיי אַראַפ גינגען. און האבן אַנדהויבן נאך צו יאגן. דער נאך די בהמות און דער נאך דעם פערד. און די בהמות זענען אנטלויפן ווייטער און ער יאגט נאך זכו כ"ל.

נאכלויפן די פערד

אזוי איז עס, ווען א מענטש איז אין א צרה און איז גוט דערשראקן, נעמט ער א תהלים, ער טוט תשובה, ער בעט ער זיך איבער. מען זעט ווען א מענטש שפירט זיך נישט גוט לאזט ער אפ אלע מחלוקת, ער גייט ארום צו יעדן איבער בעטן: "ביסט מיר מוחל? ביסט מיר מוחל?" ער נעמט א תהלים און זאגט תהלים, אָבער ווען אלעס ווערט מסודר מאכט ער צו דעם תהלים, ער לאזט אפ די שלום, ער הייבט זיך צוריק אן קריגן, ער הייבט זיך אן גרויסן, ביז

ער הייבט נאכאמאל אן נאכלויפן די בהמות, ער הייבט נאכאמאל אן נאכלויפן די פעדן; ער גייט אונעק פון רבי'ן, ער לאזט אפ די שיעורים כסדרן, ער לאזט אפ די התחזקות שיעורים.

אן אויפֿוועק רוף (Wake Up Call)

וועגן דעם דארף מען געדענקן, איך בלייב ביים בוים, "איך בלייב ביים רבי'ן", איך גיי פאלגן דעם רבי'ן, איך גיי פאלגן די עצה פון התבודדות, וואס דארף איך ווארטן ביז עס זאל מיר זיין שלעכט? וואס דארף איך ווארטן צו באקומען אן אויפֿוועק רוף (Wake Up Call) פונעם אייבערשטן? א מענטש באקומט א רוף פון שטוב אז עפעס איז פלוצלינג געשען, איינער פילט זיך נישט גוט השם ישמרנינו, וואס דארף איך ווארטן אויף דעם? איך וועל יעדן טאג נעמען א תהלים זאגן אביסל תהלים צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, איך וועל יעדן טאג רעדן צום אייבערשטן אפאר ווערטער.

וואס זעסטו? אייבערשטער!

דא אין שטעטל איז דאך א מחנה, דו שטייסט ביי דיין פענסטער פון הויז, קוקסט ארויס, וואס זעסטו? אייבערשטער! זעסט נאטור, הימל, ביימער, גראו, זאג פאר'ן אייבערשטן: "גרויסער באשעפער, דו האסט באשאפן אזא שיינע וועלט, העלף מיר איך זאל נישט פארגעסן פון דיה, העלף מיר איך זאל נישט מסיח דעת זיין פון דיה".

וואס בעט מען אונטער די חופה?

די וואך איז געווען א חתונה פון א תלמיד הישיבה, האט מיר דער חתן גרוי יאיר געפרעגט ביים קבלת פנים: "וואס בעט מען אונטער די חופה?" האב איך אים געזאגט: "בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט נישט פארגעסן פונעם אייבערשטן". וואס דארפסטו א הויז? א קאר? א ביזנעס? אונדאי דארף מען האבן א הויז, א קאר און א ביזנעס, אבער ווען מען האט שוין די זאכן מיינסטו אז מען איז שוין מסודר? האבנדיג די אלע זאכן קען מען נאך אויך פארשווארצט ווערן די גאנצע לעבן! אנדעם אייבערשטן האט דאך א מענטש גארנישט.

איז ער מסודר אזוי ווי דיר?...!

איך האב געפרעגט א אינגערמאן אויף איינער פון זיין משפחה וואס ער מאכט, זאגט ער מיר: "ברוך השם ער האט זיך גוט מסדר געווען, ער האט שוין געקויפט א הויז", איך קוק אים אן: דו זאגסט מיר עס? דו האסט דאך א הויז! ווען דו וואלסט נישט געהאט קיין הויז און דו וואלסט מיר דאס געזאגט, אז יענער איז גוט מסודר ווייל ער האט שוין א הויז - וואלט איך דיר פארשטאנען, דו מיינט נאך אז ווער עס האט א הויז ביי אים איז אלעס מסודר, אבער דו האסט דאך שוין אויף א הויז, איז ער מסודר אזוי ווי דיר?...!

וואס מאכט דיר יעצט פרייליך?!

אויב עפעס איז עס פונקט פארקערט, איינער וואס האט נאכנישט קיין הויז, קען זיך פרייען: "קומענדיגע וואך גיי איך שליסן מיין קויפונג פון א גייע הויז - וועל איך ווערן מסודר", אבער אז דו האסט שוין א הויז, דו האסט שוין א קאר, וואס טוסטו יעצט? וואס מאכט דיר יעצט פרייליך?! נאר, אן דעם צדיק האט מען טאקע גארנישט, מען קען האבן א הויז, א קאר, מען קען זיין חתונה געהאט, אבער איך מוז האבן דעם בוים, איך מוז האבן דעם רבי'ן, און מיט דעם רבי'ן האט מען שוין אלעס.

וואס איז שייך העכער?

אז דער אייבערשטער האט געהאלפן מיר האבן געטראפן דעם בוים, מיר האבן זיך דערוואוסט פון הייליגן רבי'ן, פארן וואס זאל איך אראפגיין פון בוים? פארן וואס זאל איך אנוועקגיין פון בוים? איינער האט אמאל געפרעגט רבי יצחק שליט"א: "ווען קען איך שוין אנוועקגיין פון מוהרא"ש? ווען בין איך גרייט צו גיין העכער?" עס איז דא מענטשן וואס טראכטן: "מוהרא"ש איז געמאכט נאר פאר אנפאנג, מוהרא"ש לערנט אויס א' ב', דערנאך קען מען שוין גיין העכער און טיפער, קוקט אים רבי יצחק אן: "אנוועק גיין? וואו אנוועק גיין?! וואס איז שייך העכער? וואס איז שייך טיפער פון רעדן צום אייבערשטן?!"

איך וויל זיין א איד

איינער האט אמאל געטראפן דעם רבי'ן, אין דעם לעצטן יאר פאר זיין הסתלקות, ליגן אויף דער ערד און וויינען צום אייבערשטן: "איך וויל זיין א

איד", "איך וויל זיין א איד", דער ערד איז געווען נאס פון טרערן, יענער מענטש האט נישט געקענט פארשטיין: "פארן וואס וויינט דער רבי, דער רבי האט דאך שוין מגלה געווען אזעלכע גרויסע זאכן, וואס נאך וויל דער רבי?" האט דער רבי אים געזאגט: "פאר איך האב מגלה געווען די אלע זאכן, האב איך שוין אויך געמיינט אז איך ווייס אלעס, אבער דערנאך בין איך געוואויר געווארן מער און מער, דערפאר וויין איך אזוי שטארק אז איך וויל זיין א איד" (עין שיהות הר"ן, סימן קסד).

קוקט אן די אלע בלעטלעך...

וואו איז שייך א גרעסערע זאך פון דעם איך זאל גיין צום אייבערשטן און וויינען: "איך וויל זיין א איד"?! דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קענען בלייבן אויפ'ן בוים, מיר זאלן פאלגן דעם רבי'נס עצות. איך ווייז פאר מיינע קינדער: "קוקט אן די אלע בלעטלעך, די בלעטלעך וואס האבן נישט קיין שכל, זיי פאלן אראפ פון בוים, און עס בלייבט גארנישט פון זיי, ווידער די בלעטלעך וואס זענען געבליבן אויפ'ן בוים זענען שיינע גרינע בלעטלעך"; אז מען לאזט אפ דעם בוים, אז מען לאזט אפ דעם צדיק, איז גארנישט דא, עס קען אויסקוקן פון אנפאנג ווי מען קען זיך אן עצה געבן, אבער צום סוף בלייבט גארנישט איבער, השם ישמרנינו.

זאך וואס שטייט אין די לופט

אן דעם רבי'ן ווי קען מען האבן שלום בית? מיר גייען לערנען ווייטער אין די מעשה, קומענדיגע וואך אי"ה, ווי זיי זענען אנגעקומען מיט'ן מענטש פון וואלד צו א פלאץ וואס איז דארט געווען שלענג און עקד'סן, האט ער געפרעגט דעם מענטש פון וואלד: "ווי אזוי קען מען דא אריבער גיין?" האט ער געענטפערט: "עטץ קענטס קומען צו מיר אינדער היים", און ער ווייזט זיי ווי זיין הויז שטייט אין די לופט. דאס מיינט, אז א הויז זאל קענען מצליח זיין, איז א זאך וואס שטייט אין די לופט, עס איז אוממעגליך; כדי עס זאל זיין שלום בית אין א הויז מוז מען האבן דער צדיק, דער מענטש פון וואלד, וואס לערנט אויס די עצה פון גיין אין וואלד, דער רבי זאגט: "גיי אביסל רעדן צום אייבערשטן", דאן קען מען האבן שלום בית.

זעסט דו האסט דעם חסרון!

איך מוז זוכן מעלות אויף מיין ווייב, מען קען נישט קוקן אויף יענעם חסרונות, פונקט ווי איך האב מעלות און חסרונות האט יענער אויך מעלות און חסרונות. מען קען נישט שטיין א גאנצן טאג און קוקן: "זעסט דו האסט דעם חסרון?"

דיין אייגענער חסרון

אז איך וועל ארבעטן אויף מיינע חסרונות וועלן אנוועקגיין דעם צווייטן חסרוןות, אזוי ווי דער בעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו זאגט: "אז מען זעט א פעלער ביי יענעם איז עס דיין אייגענער חסרון", און ער שטייטשט דערמיט דעם משנה (בבב פ"ב, משנה ה'): "כל הנגעים אדם רואה חוץ" - אלע חסרוןות וואס א מענטש זעט ביי אנדערע, "מנגעי עצמו" - איז דאס זיין אייגענער חסרון.

עפעס האב איך געזינדיגט מיט חלול שבת

דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט אמאל געזען ווי א איד איז מחלל שבת, האט ער זיך גלייך דערשראקן, ער האט גלייך פארשטאנען "אז איך האב עפעס געזען ביי יענעם האט דאס צו טון מיט מיר, זיכער האב איך עפעס אויך געזינדיגט מיט חלול שבת", אבער ער האט נישט געקענט כאפן וואס ער האט מחלל שבת געווען, ביז ער האט זיך געכאפט אז ער האט געהערט ווי מען האט פארשעמט א צדיק און ער האט נישט מוזהר געווען, ווערט דאס פאררעכנט פאר אים ווי חלול שבת, ווייל א תלמיד חכם איז בבחינת שבת.

שלמות שלום בית

אז איך זע עפעס שלעכט אויף מיין ווייב, האב איך אויך דאס שלעכטס, און אז איך וויל עס אנוועק נעמען פון איר דארף איך עס אנוועקנעמען פון מיר. דאס איז סיי לגבי מענער צו פרויען און אויך לגבי פרויען צו מענער; די פרויען קומען אויך הערן ספורי מצעות, זיי ווילן אויך מיטהאלטן די שיעורים, דארף מען וויסן, אז דו זעסט א שלעכטע זאך ביי יענעם דארף איך משגיח טון. דאס איז "שלמות שלום בית", נישט זוכן צו פאררעכטן יענעם חסרון, נאר איך וועל פאררעכטן מיין חסרון.

א שפיל פונעם סמ"ד מ"ם

דער יצור הרע קען נישט סובל זיין אז מאן און ווייב האבן זיך ליב, איך זע
עס בחוש, כמעט יעדן טאג קומען צו מיר מענער מיט טענות אויף די ווייב און
פרייען מיט טענות אויף די מאן, און עס קומט נאך צו אז די טענות זענען לשם
שמים... "ער טויגט נישט", "זי טויגט נישט", ווער האט דיך געפרעגט?! ווער
האט דיך געבעטן קוקן?! דאס איז אלץ א שפיל פונעם סמ"ד מ"ם אפצוקילן
די שלום בית, אויב דו ווילסט זיין ערליך, אויב דו ווילסט זיין אפגעהיטן,
זאלסטו אריינגעמען איין זאך אין זיך: "איך גיי ליב האבן מיין מאן", "איך
גיי ליב האבן מיין ווייב".

מיין שטוב זאל זיין גאנץ

הלואי והלואי זאל מען אנהייבן אויסהערן דעם הייליגן רבי'ן, א מענטש
זאל אפמאכן, דאס איז מיין אידישקייט, דאס איז מיין עבודת השם, איך
האב איין זאך "מיין שטוב זאל זיין גאנץ", איך זע נאר גוטס אינעם צווייטן,
דער מאן אין די ווייב, און די ווייב אין דעם מאן, אזוי נעמט מען אריין דעם
אייבערשטן אין שטוב.

גארנישט צוטון מיט לשם שמים!

רעד זיך נישט איין אז דו גייסט זעצט זיין פרום, "איך האב געכאפט יענעם
ביי אן עבירה", "איך גיי קעיר נעמען פון יענעם", דאס האט גארנישט צוטון
מיט אייבערשטער! דאס האט גארנישט צוטון מיט לשם שמים! לשם שמים'
איז: "איך גיי ליב האבן מיין שותף", דער מאן זיין ווייב, און די ווייב איר מאן.

חנוכה מתנות

עס קומט יעצט חנוכה, מיר רעדן דערפון אלע יארן, עס איז געווארן א
נייע זאך מען מוז געבן מתנות פאר די קינדער אום חנוכה, איך וועל ענק
געבן א שיינע זאך וואס עטץ קענסט געבן א מתנה פאר די קינדער, עס וועט
נישט קאסטן קיין געלט און די קינדער וועלן ענק גאנצעם מפר סובח זיין א
גאנץ לעבן, דאס וועט ענק ברענגען נחת און עס וועט זיך ציען שיינע דורות.
דו זוכסט א שיינע זאך פאר די יענע קינדער? די שענסטע זאך איז: "איך גיי
ארבעטן אויף מיין שלום בית", "איך גיי ארבעטן אויף מיין מדות".

א מאן וואס האט גארנישט מיט ברסלב

א מיידל פון ארץ ישראל האט מיר געשריבן א בריוו, ווי זי באדאנקט זיך
זייער שטארק ווי איר גאנצע חיות איז פון ברסלב - היכל הקודש, זי שרייבט
זי וויל זייער שטארק באקומען א בחור א ברסלבער חסיד; זי וויל וויסן אויב
די שלום בית וועט נישט זיין שווער אויב ביידע זענען אזוי אנדערש איינער
פונעם צווייטן? זי מען קען זיך אויסקומען מיט א מאן אפילו ווען זי איז אזוי
שטארק פאר ברסלב, און ער האט גארנישט מיט ברסלב, און אפשר אפילו
גארנישט בכלל מיט חסידות?

חסיד'יש, ליטוויש, יעקיש, אשכנז'יש און ספרדי'יש

קוק אריין אין 'עצתו אמונה', דער בריוו איז שכל פון מוהרא"ש זכרונו
לברכה, שטייט אזוי דער ענטפער: "מיינט נישט אז וויבאלד איר זענט
ברסלב און איר וועט טרעפן א ברסלבער חתן - קומט אטאמאטיש שלום
בית; שלום בית קען מען נאר האבן אויב מען ארבעט זיך אויס די מידות,
מען דארף אסאך הארעווען אויף זיך צו האבן שלום בית, מען דארף אסאך
בעטן דעם אייבערשטן מען זאל מתקן זיין די שלעכטע מידות; נאר אזוי האט
מען שלום בית. ברסלב איז שכל, ברסלב איז טראכטן פון אייבערשטן, רעדן
צום אייבערשטן, זיין פרייליך מיט מצות, קוקן גוט אויף אנדערע - דאס איז
ברסלב, נישט מער און נישט ווייניגער; א ברסלבער דארף זיך קענען אן
עצה געבן מיט יעדע סארט שידוך: חסיד'יש, ליטוויש, יעקיש, אשכנז'יש און
ספרדי'יש".

א ברסלבער מיט א מתנגד...

עס איז דא מיידלעך וואס עקשנען זיך אויף א ברסלבער בחור, און זיי
באקומען א בחור פון ברסלב, נאך די חתונה וויינען זיי: "איך האב געמיינט
איך גיי האבן שלום בית". דאס איז א טעות, זיי מיינען אז 'שלום בית' איז
ווען א ברסלבער מיט א ברסלבער אדער א סאטמאר'ער מיט א סאטמאר'ע
האבן חתונה... שלום בית ווענדט זיך נאר אינעם מענטש, עס קען זיין צוויי
ברסלבער וואס רייסן זיך א גאנץ לעבן, ווי דער קען זיין פארקערט, צוויי
פארקערטע חסידות, צום ביישפיל, א ברסלבער מיט א מתנגד און זיי לעבן

זייער שיין. וואס איז שלום בית? שלום בית האט נאר מיט זיך, גארנישט מיט
יענעם.

שלום בית האט מיט עבודת המדות

און דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אנגערופן צו די בחורים: הערסט
גוט אויס, נאך אביסל ווערט עטץ חתנים, זאלט עטץ גוט וויסן, שלום בית
האט מיט עבודת המדות, ביסטו גרייט צו שלינגען? ביסטו גרייט צו מותר
זיין, ביסטו גרייט גארנישט צו וועלן אין לעבן? ביסטו גרייט צו געבן, זיין א
משפיע? דעמאלט קענסטו האבן שלום בית!

שלינגען אין לעבן

שלום בית האט נישט צוטון ווען עס איז א ברסלבער מיט א ברסלבער,
אלעס איז דמיון, אלעס איז הכל הבליים, עס איז נישט כדאי זיך צו עקשנען
אויף גארנישט, אז א מענטש וויל האבן שלום בית ווענדט זיך עס אין אים,
גארנישט מיט יענעם, ער דארף נאך שלינגען אין לעבן, נאך ארבעטן אויף
זיך, נאכאמאל גיין אין א זייט און זאגן: "רבונו של עולם פארוואס ווער איך
נערוועז פון מיין שותף? וואס גייט פאר מיט מיר? העלף מיר אייבערשטער".

גיין, איך בין נישט פרייליך!

דאס איז די שענסטע מתנה וואס מיר קענען געבן פאר אונזערע קינדער.
מיין ווייב האט א חבר'טע, א גרושה מיט עטליכע קינדער, די מאמע קען זיך
געבען נישט אליינס אן עצה געבן דערפאר גייט דארט שטענדיג אינדער היים
אזעלכע מכות און אזעלכע מתנות... איין טאג גייט מכות - דעם אנדערן
טאג זעט מען אינדרויסן פון שטוב טייערע מאשינען און טייערע בייקס...
איין טאג האט מיין ווייב געטראפן א קינד פון יענע משפחה צוועלף אזויגער
אינמיטן טאג, פרעגט זי: עטץ האסט נישט קיין חדר? האט זיך דער פתח
ד אינגל אנגערופן: "היינט גייט מען אונז נעמען צו 'קידס צו עקשן'
(Kids.n.Action), ווייל עס איז דא אן ארגעניזאציע וואס נעמט צוזאם
קינדער פון צעטיילטע שטיבער, וואס האבן נישט קיין טאטע מאמע און
מען מאכט זיי פרייליך", פרעגט אים מיין ווייב האסט הנאה? זאגט ער: "גיין,
איך בין נישט פרייליך, איך בין מקנא ענקער הויז וואס איז דא א טאטע און
מאמע", מיין ווייב האט אנגעהויבן וויינען.

דאס פילט נישט אן דעם לאך אין הארץ

וואס וועט העלפן אז דו וועסט טראגן דיין קינד צו 'קידס צו עקשן'
(Kids.n.Action)? גארנישט! דאס פילט נישט אן דעם לאך אין הארץ, א
בייק, א עי טי ווי מאכט גארנישט בעסער פאר'ן קינד. אז זיי האבן א געזונטע
טאטע מאמע דארפן זיי גארנישט. אז איך בין נישט דא צו זוכן פעלערן אין
איר, איך זוף נישט קיין אידישקייט, איך געב אנוועק מיין לשם שמים, איך געב
אנוועק מיין רוחניות און גשמיות, אבי צו האבן א גאנצע שטוב - דאן קומען
גוטע קינדער, וואוילע קינדער. דאס וועט זיין אונזער שיינע חנוכה מתנה.

מאך נישט פון עיקר טפל און טפל עיקר

ווער עס האט א מנהג צו קויפן דארף נישט מאכן קיין 'חסידות' אז "דער
ראש ישיבה שליט"א לאזט נישט קויפן קיין מתנות... ברוך השם אונזער
קהלה איז געשטעלט אויף וויכטיגע זאכן, אויף רעדן צום אייבערשטן, אויף
סדר דרך הלימוד און שלום בית, מאך נישט פון עיקר טפל און טפל עיקר, צי
דער ראש ישיבה שליט"א לאזט יא קויפן מתנות אדער נישט קויפן מתנות.

איך לאך זיך אויס פון אלע גוי'אישע זאכן

איך זאג דיר נאר אז איך קויף נישט, איך לאך זיך אויס פון די אלע זאכן,
איך ווייס נישט ווען עס איז דער געבורט-טאג פון מיינע קינדער; איך ווייס
נא, איך דאנק דעם אייבערשטן אין דעם טאג, אבער איך געם זיי נישט ארויס.
אויך ווייס איך נישט מיין געבורט-טאג און מיין ווייב'ס געבורט-טאג;
איך ווייס עס נא, איך דאנק דעם אייבערשטן אין דעם טאג, אבער מיר גייען
אין ערנצן נישט ארויס. צופעליג טראג איך יא ארויס מיין ווייב אין איר
געבורט-טאג, מיר גייען ארויס אין די סוכה, ווייל זי איז געבוירן אום סכות...
איך לאך זיך אויס פון אלע גוי'אישע זאכן. ברוך השם אז מען האט זיך ליב
אינדער היים, זענען די קינדער צופרידן, אלעס איז פריין און וואויל.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן
א שיינע לעבן, אמן.